

Библиотека.“ Ако тоя памѣтникъ и да принадлѣжи на
най-длѣбоката древность, но въ него са срѣщатъ вече
нѣкои отстѫпления отъ старо-бѫлгарското правописа-
ние, слѣдователно преписвачътъ, който е живѣлъ въ XI
вѣкъ, е чувствувалъ вече потребностъ да воведе въ е-
зикътъ нѣкои свои мѣстни особенности. Буквите ж, іх,
ѧ и ѿ са употребляватъ не съкога правилно; буквата
Ѡ са употреблява правилно; а Ѣ доволно чѣсто са за-
мѣнява съ ѿ.

Господь вѣщарисѧ, да радѹєтъсѧ землѧ, да
възвеселатъсѧ отоци мнози. Оклакъ и мракъ о-
крыстъ іого: правьда и сѫдъ исправленіе престола
іого. Огнь прѣдъ нимъ прѣдвидѣть, и попалити
окрыстъ врагъ іого. Освѣтиша мазиніѧ іого въс-
ленижі, видѣ и подвижесѧ землѧ. Гордъ тако босъ
растаяшасѧ отъ лица господнѧ, отъ лица господнѧ
въсѧ землѧ. Възвесиша иже сѧ правьдъ іого, и
видѣша въси людніе славъ іого. Да постыдатъсѧ
въси кланяїшти сѧ истоуканыніимъ, хвалишти-
са о идолѣхъ своихъ: поклонитъсѧ іемоу въси ан-
гели іого. Огнлиша и възвеселиса своихъ, и възбра-
довашасѧ джштери иуденски, сѫдъвъ твоихъ ра-
ди господи. Ико тѣ господи вѣшніе и по гъ-
си земли, зѣло прѣвзднесасѧ надъ въсѣми когъ.
Люкашти господа ненабидите зѣла: хранитъ го-
сподь въсѧ преподобииніѧ іого, и здроукъ гробъни-
ча избавитъ тѧ. Свѣтъ въсия правьдникоу и пра-
вѣніи сградци въселие. Възвесилитъ правьдниин
о господи, исповѣдакте паматъ святинѧ іого.

ХИЛЕНДАРСКИЯТЬ ПАРЕМЕЙНИКЪ.

Паремейникъ са варица такава книга, която сѫ-